Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26152
Copyright: Admont, Benediktinerstift

qm̄ speciose sunt gene tue s̄ quō speciose facte s̄.
ut ostendat p̄us quidē n̄ eas fuisse ita speciosas.
sed post quā suscepit oscula sponsi. ⁊ ipse qui lo
quebat̄ prius ꝓphetas affuit. ⁊ mundauit sibi
ipse ecclam suam lauacro aquē. ⁊ fecit eā n̄ ha
bere maculā vel rugā. ⁊ agnitionē sui p̄stitit ei.
tē facte s̄ speciose gene ei. tunc castitas ⁊ pu
dicicia. ⁊ uirginitas que prius n̄ fuerant. ꝑ eclē
genas speciosō decore diffuse sunt. Que tamen
genarū species idē pudicitia ⁊ castitas turturib;
cōparat̄. Turturū ferunt natura huiusm̄. ut neq;
masculus p̄ter unā feminā habeat aliam. neq;
femina ampliū quā unū parat̄ marē. ita ut si
accidat altero intercepto sup̄ esse alterū. parit̄
cū ciuge extinctus ei sit cōcubitus amor: Con
uenient̄ q̄ similitudo turturis aptat̄ eclē. q̄d
uel alterius menbri post ꝓpm̄ ciugū nesciat.
uel q̄d cōtinentie ⁊ pudicitie in ea tamquā tur
turū uolitet multitudo. Secdm hanc intelle
gentiā etiam ceruices sponse accipiamus. que
sine dubio ille intellegi debent anime. que
iugū xpi suscipiunt dicentis: suscipite sup̄ uos
iugū meum quia suaue est. Obedientia q̄
eius. ceruices ei appellant̄. Ceruix q̄ ei speciosa